

The Sheer in een Leeuwarder huiskamer

Een witzwarte poes kijkt onwennig door de kier van de deur naar binnen, maar draait snel weer om. In haar huiskamer aan de Wijbrand de Geeststraat zitten veertig toeschouwers te luisteren naar The Sheer. De Haarlemse jongensband toert door het land met Live in Your Living Room.

Door Rosa Groen

LEEWARDEN - „Myn heit komt út Fryslân”, zegt gitarist Jan Peter Hoekstra. „Maar ik heb geen idee wat ik zeg.” De uit Sneek afkomstige gitarist van The Sheer woont al jaren in Haarlem. Hij speelde vorig weekeinde nog voor 40.000 bezoekers op Pinkpop met zijn band Krezip, nu doet hij dat in een huiskamer voor 40 mensen.

Zanger en bandleider Bart van Liemt heeft ook geen idee wat hij moet zeggen. Dus doen ze maar waar ze goed in zijn: driestemmig zingen en gitaar spelen, met Jorn van der Putte op bas en toetsenist Jasper Geluk. Akoestisch en zonder drummer. Alleen de bas is versterkt.

„Such a long way home..!” Bart trekt zijn mond scheef als een cowboyzanger. Hij zingt 'Home', een nummer over persoonlijk leed, alleen. Het is gevoelig en raakt het publiek, dat

The Sheer speelt in de huiskamer van de familie Geurtsen in de Wijbrand de Geeststraat.

Foto LC/Catrinus van der Veen

doodstil zit te luisteren.

Tranen springen in de ogen

van een man die The Sheer wel eens eerder zag. „Everybody

knows there is no way home”, gaat de leadzanger verder. Num-

mers van The Sheer zijn gebaseerd op tafereel uit het dage-

lijks leven, zoals een man die in een sleur leeft en altijd voor de televisie op de bank in slaap valt.

Was er in eerste instantie afstand tussen de jongens en het publiek, na de pauze is die overbrugd. „Niet wegrennen!”, roept Van Liemt als een vrouw de kamer uitloopt na de aankondiging van een ode aan Neil Young. De vrouw, lachend: „Dit is een huishoudelijke mededeling, ik moet plassen.” De toon is gezet. Het concert in de huiskamer is intiem, de muziek krachtig en authentiek.

„Eigenlijk is het alsof we onze repetitie delen met het publiek”, legt zanger Bart uit. Dat de groep met dynamiek experimenteert, is te merken als Jan Peter zachtjes de tweede stem inzet in 'Cruising my mind'. Voorzichtig, maar trefzeker en loepzuiver. „Het is best eng om voor klein publiek te spelen. Daarom ik heb geen vrienden en familie uitgenodigd. Veel te direct”, vertelt hij even later in de tuin.

Bezoekster Grita (39) vindt het ook wennen, want normaal staat ze te dansen op de muziek. Cor, net als de rest voorzien van een flesje bier: „Ik ben niet zo van het akoestische, maar dit kan ik wel waarderen.” Volgens bassist Van der Putte ligt de kracht in het materiaal en het concept. „Er is in deze tijd een hang naar authenticiteit, en echter dan dit kan het niet”.